

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thesavrvs Casvum Conscientiæ

Continens Praxim exactissimam De Censvris Ecclesiasticis, Aliisque Poenis, & Canonicis impedimentis, in Septem Libros distributus ...

Sayer, Gregory

Venetiis, 1627

x. De irregularitate ex delicto male exercendi, & accipiendi ordines contracta.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13883

Domini millesimo quadringentesimo trigesimo primo. Quato Kalend. Iulij, Pontificatus sui anno primo, Prælati Congregationis Casinensis, alijs S. Iustini concessit, vt omnes, & singulos dictæ Congregationis præsentis, & futuros Monachos, Nuntios, Conuersos, & Commis- sos, à quibuscunque excommunicationum suspensionum, & interdictorum, sententijs, alijsque pœnis Ecclesiasticis à iure, vel ab homine auctoritate Apostolica, vel quauis alia generaliter, vel specialiter promulgatis, & quarum absolutio esset etiam Sedi Apostolicæ generaliter, vel specialiter reseruata, quoties opus fuerit, absolueri valeant. Ac etiã vt super irregularitatibus quibuscunque, & quomodocunque contractis (homicidio, seu membri mutilatione propria manu commissis, aut falsificatione literarum Apostolicarum, & bigamia duntaxat exceptis) semel tantum cum supradictis dispensare possint. Super irregularitatibus verò, ex censurarum supradictarum, vel earum aliqua violatione, diuina officia celebrando (dum tamen in contemptum clauium non celebrauerint) quoties opus fuerit, similiter dispensare valent: ita vt omnes, & singuli cum quibus super irregularitatibus supradictis dispensari contigerit, vt premititur, ad omnes sacros ordines promoueri, & in ordinibus susceptis liberè ministrare valeant.

De Irregularitate ex delicto malè exercendi, & accipiendi ordines contra- cta Cap. X.

S Y M M A R I V M.

- 1 Ordines sacros quibus caret, ac si eos haberet, indebitò exercens, irregularis est.
- 2 Ordine, quo quis caret, per ludum, aut ad representandam festiuitatem vtens, irregularis non est.
- 3 Clericus non Subdiaconus, Epistolam solemniter cum manipulo cantans irregularitatem incurrit.
- 4 Baptizans solemniter, si sacerdos non sit, irregularis est.
- 5 Sacramenta Pnctionis extrema, vel Pnitionis, solus sacerdos ministrare potest.
- 6 Laicus ministrans in ordine sacro, quem non habet, irregularis non est.
- 7 Laicus solemniter baptizans, quamuis peccet, irregularitatem tamen non incurrit.
- 8 Laicus Sacerdotem se fingens, & serio absolvens a peccatis irregularis non est.
- 9 Laicus, more, ac modo, quo ex officio prædicatio exerceri solet, prædicans, irregularis non est.
- 10 Ordinem sacrum secundum substantiam recipiens, ommissis quibusdam accidentarijs, ordine sic suscepto vtens, antequam omnia suppleat, peccat, suspensus tamen, aut irregularis non est.
- 11 Ordinis ex vfu non suscepti irregularis factus, a quo dispensandus.
- 12 Excommunicatus maiori ordinem sacrum scienter suscipiens, irregularis est.
- 13 Excommunicatus minori recipiendo ordines peccat, irregularitatem tamen non incurrit.
- 14 Irregularitas, ob solam iuris expressionem, & non ob rationis paritatem incurritur.
- 15 Ignorantia probabilis facti, non iuris, excommunicatum ab incurfu irregularitatis ob ordinis sacri suspensionem excusat.
- 16 Delictum, quando censetur occultum, vt Episcopus in irregularitate, ex indebita ordinis suspensione incurfa, dispenset.
- 17 Ordinatus ab Episcopo Excommunicato maiori, & ab exe-

cutione suscepti ordinis suspensus est, & peccatum tale committit.

- 18 Consecratio calicis tamdiu manet, quamdiu eius forma perseverat.
- 19 Absolutio Sacramentalis, & Ordinis Sacerdotalis, & iurisdictionis actus est.
- 20 Ordinatus scienter, aut ignoranter ab Episcopo excommunicato maiori, a quo dispensandus.
- 21 Ordinatus per metum grauem, & cadentem in vitium constantem ab Episcopo excommunicato maiori, sine a culpa, ita etiam a pena excusatur.
- 22 Ordines omnes Minores vno eodemque die, vel vnum ex illis simul cum Subdiaconatu suscipiens, irregularis est.
- 23 Mendicantes virtute suorum priuilegiarum duos ordines sacros eodem die suscipere nequeunt.
- 24 Ordines sacros contra Episcopi prohibitionem sub excommunicatione lata sententiæ suscipiens, irregularis est.
- 25 Ordines omnes quatuor Minores eodem die suscipiens irregularis non est, nisi &c.
- 26 Ordines Minores, & Subdiaconatus eodem die simul prescripta consuetudine, sine irregularitate, recipi possunt.
- 27 Ordinatus ab Episcopo, qui loco, & dignitati renunciat, irregularis est.
- 28 Ordine sacro ante legitimam ætatem, vel extra tempora Canonica, vel absque literis dimissorijs ordinatus, ipso facto suspensus est.
- 29 Tempora Canonica pro suscipiendis sacris ordinibus retenta, quænam sint.
- 30 Dimissorias literas quis dare possit.
- 31 Dimissorias literas Capitulum infra annum a die vocationis Ecclesiæ, dare nequit.
- 32 Dimissorijs pro literis Episcopus nihil accipere potest.
- 33 Dimissorijs pro literis quando, & quid Notarij Episcoporum accipere possunt.
- 34 Ordinatus sine dimissorijs Episcopi, sed tamen cum eius licentia, suspensus, aut irregularis non est.
- 35 Dimissorias literas quibus in casibus Capitulum concedere valeat.
- 36 Dispensare quis potest cum ordinato sacris ante legitimam ætatem, vel extra tempora, vel sine literis dimissorijs.
- 37 Ordinatus furtiuè, irregularis est.
- 38 Ordinatus an sit qui furtiuè se ingerit, prohibente Episcopo, ne quis se ingerat, & dicente se non intendere ingrentem se furtiuè ordinare.
- 39 Ordinatus per saltum, & ab ordinis suscepti executione, & a promotione ad altiores suspensus est.
- 40 Ordinatus per saltum, si in superiori suscepto non ministrauerit, ab Episcopo dispensari potest.
- 41 Episcopus per saltum promotus irregularis, & suspensus est ab ordinis ommissi collatione.
- 42 Ordinatus, absque eo quod prius Sacramentum confirmationis suscepit, quamuis mortaliter peccet, irregularitatem tamen non incurrit.

Quod irregularitates ex indebito vfu, & exercitio ordinum prouenientes, Communis DD. sententia est, quod omnis Clericus ministrans scienter & serio in aliquo ordine sacro, quem non habet, tanquam si esset ordinatus, sit irregularis, & colligitur ex cap. 1. & 2. de Cleric. non ordin. ministr. Summa Confess. libr. 1. tit. 22. §. 44. Martin. Ledes. 2. 4. q. 26. ar. 2. de Irreg. pag. 366. colum. 3. Nau. in Man. cap. 27. nume. 242. verfic. Septimo. Sorio dist. 25. quæst. 1. art. 3. Sebast. Medice par. 2. tit. 9. quæst. 33. verfic. octauo. Summa Corona tract. de Irreg. no. 19. verfic. Tertio.

Tertio, Gregor. de Valentia tomo 4. disput. 7. Quest. 19. Puncto 3. §. 5. versic. Quarto, Cosmo Philiarcho lib. 4. cap. 11. nam 6. Toledo lib. 1. in iur. c. 2. versic. Quarto, Henriquez lib. 1. 4. cap. 6. §. 1. Maiol. lib. 4. ca. 13. & Sylu. verbo irregularitas, quest. 12. Tabiena, verbo, Irregularitas, §. 8. Secundo, Angelica, verbo, irregularitas nu. 38. S. Ant. 3. par. tit. 29. de Irreg. cap. 1. §. 1. Summa Ateni. par. 2. lib. 6. tit. 14. art. 3. & Specul. tit. de dispens. §. iuxta, versic. Item non ordinatus. Dixi *Scienter* quia si bona fide, per ignorantiam probabilem facti, putans se esse ordinatum, ministraret, non esset irregularis; fiet tamen irregularis, si per ignorantiam affectatam, vel crassam ministraret. Item, si per ignorantiam iuris, id est, sciens se non esse ordinatum ministraret, quantumvis ignoret ius, scilicet, incurrit irregularitatem, irregularis efficitur. Dixi *Seruo*, quia si ioco se id faciat, per ludum, aut ad festiuitatem representandam non est irregularis, vt Martin. Ledesm. Nau. Sotus. Henri quez, Syluest. Tabiena & reliqui docent, & facit ca. illud, §. 1. qu. 1. Quidam autem, vt Hostiens. & summa confess. de Cleric. non ordin. quest. 3. Alberic. verbo, ordinatus, 2. & Summa Pisanelia, verbo, ordinatus, 3. §. 1. Angelica, & Syluest. & Tabiena, vbi supra, & Maiol. cit. num. 7. docent esse peccatum ioci gratia sic ministerium Ecclesiasticum exercere, qui auctores intelligendi sunt, quando aut id faceret, ad derisionem fidei Catholicae, aut ex malitia aliqua, non etiam ex lenitate aliqua, cum sit irreuerentia quaedam rerum sacrarum secus autem, si id faceret, vt historiam, aliquam Sacram, & piam representaret, quod tamen non nisi raro, & habita licentia, & ex consilio boni viri, ne alioquin res sacrae contemptu, & derisui habeantur. Dixi *in aliquo ordine sacro*; quia si in Minoribus ministrat, quos non habet, non fit irregularis, vt praefati DD. tradunt; cum in Minoribus etiam cum solemnitate vestium soleat Laicus ministrare, & cap. 1. de Cleric. non ordin. ministr. intel ligitur solum de initiato sacris, vt Doctores citati scribunt. Dixi *Si ministrat, tamquam si esset ordinatus illo ordine* quia si ministrat more, & modo quo laicus, vt contingere potest in exercitio ordinum Minorum, non fit irregularis, vt omnes praefati auctores testantur.

Hoc fit primo, vt quicumque Clericus non Subdiaconus Epistolam solemniter cantat cum manipulo; aut qui non est Diaconus Euangelium solemniter cum Dalmatica cantat, fit irregularis; secus autem si absque Manipulo, aut sine Dalmatica Epistolam, aut Euangelium in Ecclesia cantet, etiam si intendat cantare quasi ex officio, & solemniter. Quod intelligitur, quando Clericus id faceret sine privilegio; Nam vt refert Nau. in Man. cap. 27. num. 2. 2. versic. Septimo, Fratres Medicantes olim ex privilegio habuerunt vt acolythus Epistolam cum Manipulo canerent, sed quia videtur obitare Conc. Trid. Sess. 23. de refor. cap. 17. vbi constitutum est, ne ministeria Ecclesiastica exercerent, nisi per constitutos in ipsis ordinibus, ex praegnantia verborum colligi videtur, si copia fuerit eorum, qui in Subdiaconatus ordine constituti sunt, non licere ulterius inferiores ad id ministerium admittere, vt notauit Maiol. lib. 4. cap. 13. num. 3. Vnde Fratres Praedicatores in Generali Capitulo Bononiae anno Domini 1564. id suis vetarunt vt Passarel. de priuileg. Minim. c. 28. & Henriquez lib. 14. c. 6. §. 1. in annot. litera L. testantur.

Secundo fit, vt qui sine ordine presbiterij baptizat ea solemnitate, qua presbiter solet baptizare, irregularis fit, etiam si Diaconus Cardinalis esset, & etiam si urgente necessitate sic baptizaret, argum. c. 1. & ibi glos. de Cler. non ordinato ministran. Palud. 4. d. 5. q. 2. art. 1. Concl. 2. Mart. Ledesm. 2. 4. quest. 26. art. 2. de irreg. pag. 366. col. 4. Nau. in Man. c. 27. num. 242. versic. Septimo, Michael de Palatio, in 4. d. 5. & 6. disput. 1. ad Septimum, & Palud. 4. d. 5. q. 2. art. 1. Concl. 1. Gabr. 4. d. 6. art. 2. Concl. 2. Syluest. verbo, Baptismus, 3. in principio; Cosmus Philiarcho lib. 4. c. 12. num. 6. Maiol. lib. 4. c. 13. nu. 3. & Henriquez lib. 14. ca. 6. §. 2. quia Sacramentum hoc solemniter administratur, ad solos Sacerdotio insignitos pertinet; Secus autem si in necessitate, vel extra necessitatem, non adhibitis baptismi certum cuius solemnibus baptizaret.

Tertio fit, vt quicumque Clericus non Sacerdos fidei au

diat confessiones, fingens se Sacerdotem, & absoluitere presumat ferio, a peccatis, erit irregularis, fauet Nau. in Man. cap. 27. num. 242. versic. Septimo, Maiol. lib. 4. c. 13. nu. 5. & expresse Henriquez lib. 14. c. 6. §. 2. & colligitur ex cap. 1. de Cleric. non ordin. ministr. Et idem si Sacramentum Extreme Vnctionis ministraret, cum ministrare Sacramentum Penitentiae, vel Extreme Vnctionis, actus sit proprius Sacerdotis, vt constat ex Concil. Trid. Sess. 14. c. 6. de Sacram. Penit. & cap. 3. de Sacram. Extreme Vnctionis. Itē Clericus non Sacerdos si Missam celebrare attemptet, non solum est irregularis ex Scoto, 4. d. 13. q. 2. art. 1. versic. Restat ergo, in fine, sed etiam brachio seculari tradendus est, vt statuit Paulus Papa IV. anno Domini 1557. Decreto 5. die 20. Maii & anno 1559. die Decima septima Febr. Decreto 7. vt referunt Iudic. Inquisit. & Maiol. lib. 4. cap. 13. num. 1. vbi etiam docet irregularem esse Diaconum, qui publice benedicit, vt Sacerdos, sicut etiam irregularis erit Sacerdos, qui benedicit vt Episcopus, cum illis verbis, *Sic nomen Domini benedictum*, & fauet c. Ministrare, 26. q. 6. & ibi glos. Cardinalis tamen nondum Episcopus ex privilegio proprio benedictionem publicam dare potest Doct. in c. licet, de elect. Iacobat. tract. de Conc. li. 1. tit. de Cardin. & par. versic. Item aliud privilegium. Simon Maiol. lib. 4. c. 13. nu. 2.

6 Dubium tamen est, An purus Laicus ministrans in ordine sacro, quem non habet, fit irregularis?

Prima opinio docet esse irregularem, Calderin. in c. 2. de Cleric. excom. ministr. Palud. 4. d. 5. q. 2. art. 1. Concl. 2. Syluest. verbo, Irregularitas, quest. 12. Tabiena, verbo, irregularitas, 4. in princip. S. Anton. 3. par. tit. 29. de Irreg. cap. 1. in princip. Nau. in Man. ca. 242. versic. Septimo, in fine Sotus 4. d. 25. q. 1. art. 3. post Conclusionem 4. Maiol. lib. 4. cap. 13. nu. 4. Franciscus Suarez, de Sacramento Baptismi, Disp. 3. Sect. 4. partis tertiae & Gregor. de Valentia, tomo 4. disp. 4. q. 2. puncto 1. Cosmus Philiarcho lib. 4. c. 12. nu. 6. & fundant se in c. 1. de Cler. non ordin. ministr. vbi dicitur generaliter. *Si quis baptizauerit, aut aliquod Divinum officium exercuerit non ordinatus, propter temeritatem nunquam ordinatur.*

Secunda opinio dicit non esse irregularem. Sic Angelica, verbo, Irregularitas, num. 38. in fine Rosella verbo, irregularitas, 2. in princip. Directorium lib. 3. tit. 8. S. Anton. in Summa capit. 1. Tabiena verbo, Irregul. 4. nume. Secundo, tandem docet hanc opinionem esse veriorum, & Henriquez lib. 2. de baptismo, c. 29. §. 1. & lib. 14. c. 6. §. 1. Panorm. in d. c. 1. qui semper exemplificat in Clericis, & non in Laicis, & haec videtur esse verior, quia iura videntur solum imponere irregularitatem hanc Clericis. Nec obstat fundamentum contrariae opinionis, quia textus ita generaliter loquentes intelligi debent iuxta titulum sub quo ponuntur, ponitur autem hic textus sub titulo, De Clerico non ordinato ministrante; immo hoc ipsum deducit Tabiena, vbi supra, verbo, irreg. 4. num. 2. §. 1. in fine, ex d. c. 1. de Cler. non ordin. ministr. eo quod ibi dicitur, *Abiicitur de Ecclesia*; quod pertinere videtur ad existētes in Ecclesia per ordines, & in cap. 2. de Cler. non ordin. ministr. dicit expresse de ordinato. Nec valet quod respondet Franciscus Suarez vbi supra, saltem in Codicibus antiquis, non legi, *De clerico non ordinato ministrante*, sed de non ordinato ministrante, & ita in septem manuscriptis codicibus legi, prout in Gregoriana editione notatur. Et quia textus ille, seu Decretalis ista antiquior sit, quam rubrica illius tituli, vt proinde textus per titulum non debeat restringi, praesertim, inquit, cum casu quodam, & ex inadvertentia verbum illud facile excidere potuerit. Quia quicquid olim in aliquibus codicibus legebatur, nunc in omnibus, etiam in castigatioribus editionibus Gregorianis, tum in titulo, tum in Summa expresse ponitur, *De clerico non ordinato ministrante*, eo quod hic titulus receptor, & verior sit. Et quia Decretalis antiquior sit titulo, nihilominus tamen titulus appositus sensum Decretalis explicat; Et sicut in titulo precedente, & etiam in subsequētib; de Clericis solis agit, ita etiam in hoc titulo de illis solis agit. Et quod addit verbum illud ex inadvertentia, & casu omisum est, haec nostram potius, quam eius opinionem confirmat; si qui

siquidem facile accidere potuit, ut verbum illud De clerico ex scriptorum quorundam incuria omitteretur, unde nunc in omnibus exemplaribus & ab omnibus expositioribus, Hostiensis, Panormitano, & alijs apponitur.

- 7 *Vnde* Laicus baptizans solemniter non fit irregularis, ob rationem dictam, quia textus loquitur de Clericis, & pœna sunt restringenda, & iura quæ hanc irregularitatem imponunt solum loqui videntur de Clericis, & docet Angelica, Rosella, vbi supra, S. Anton. in Summa, de fecerunt, hoc enim colligitur ex doctrina eorum & fauet Bernat. Diaz in Prac. Crim. cap. 12. vbi ait, nullam pœnam adhuc constituisse Ecclesiam contra Laicos exercentes actum ordinis. Couar. in Clem. Si furiosus, par. 1. §. 1. nu. 1. vers. primum, de homicid. Henriquez vbi supra, li. 2. de baptismo, c. 29. §. 1. etiam si Palud. 4. dist. 5. q. 2. art. 1. Conclus. 2. & dist. 22. q. 3. Conclus. 2. contrarium dicat, ob dictum c. 1. de Cleric. non ordin. ministr.
- 8 *Simili* ratione, si laicus fingens se Sacerdotem serio absoluat a peccatis, non erit irregularis, cum hoc non fit in iure expressum, sic Palud. 4. d. 17. quest. 3. art. 1. Conclus. 1. & d. 22. q. 3. Conclus. 2. S. Anton. 7. par. tit. 17. c. 1. §. 1. Syluest. verbo confessor, 1. in princ. Victoria in Summa, in 4. Sent. §. 144. & Armilla, verbo, Absolutio, §. 9. Martin. Ledesma, 2. 4. q. 7. art. 3. dub. ult. Henriquez lib. 2. de bap. c. 29. §. 1. in annot. litera H. Quæquid Sotus, 4. d. 18. q. 4. art. 1. & Nauar. in Man. c. 27. num. 242. vers. Septimo, in fine, & Maiol. lib. 4. cap. 13. num. 5. & Gregor. de Valentia, tomo 4. disp. 7. q. 10. Puncto 1. falso etiam pro se Palud. in 4. d. 17. q. 3. art. 1. Cosmus Philarchus lib. 4. cap. 12. numer. 6. contrarium dicant, talis tamen grauius puniendus erit, in modum & Curia seculari tradendus, ut statuit Paul. Papa IV. anno 1559. die 17. Febr. ut refert Iudic. Inquisit. Decret. 7.
- 9 *Multo*que minus irregularis erit puer Laicus prædicando more, & modo quo ex officio solet exerceri prædicatio, cum non pertineat per se ad ordinem factum, nec iure expressa sit hæc irregularitas, arg. cas. qui, de sentent. excomm. lib. 6. & docet Henriquez lib. 13. c. 32. §. 5. & lib. 14. cap. 6. §. 2. in fine, & latius in materia de suspensione, cap. 16. docuimus, quicquid Nauar. in Man. cap. 27. nu. 163. vers. octavo, contrarium sentiat.
- 10 *His* autem omnia prædicta solum locum habere in eo, qui Clericus fuerit, & ministratur solemniter in ordine sacro non suscepto, talis enim irregularis erit, secus autem dicendum erit, vbi suscepit quidem ordinem factum secundum substantiam illius ordinis, sed tamen aliqua omisit accidentalia, hic enim si ministrat in illo ordine, antequam suppleat, quæ omisit, grauius peccat, non tamen erit suspensus, aut irregularis, Angelica, verbo, Irregular. num. 39. Syluest. verbo, Irregularitas, q. 12. vers. Quinto, & Nauar. in Man. cap. 27. num. 242. vers. Septimo, arg. cap. 1. de Sacram. non iterand. & Henriquez lib. 14. c. 6. §. 1.
- 11 *Cum* prædictis autem, qui exercendo actum ordinis facti irregulares facti sunt, ut ascendant ad altiores ordines Papa dispensat, ut verò in susceptis ministrant, proprius Episcopus dispensare poterit, ex Host. Goffred. Innocent. in c. Dilectus, num. 3. de temp. ordin. Summa Confess. lib. 3. tit. 22. q. 44. & Panor. in c. 2. de Cler. non ordin. ministr. num. 3. Syluest. verbo, Irregularitas, q. 12. in fine. Angelica, verbo, Irregularitas, q. 12. & Maiol. lib. 4. cap. 13. num. 3. Toledo, lib. 1. instruct. Sacerd. c. 28. vers. Quarta.
- Quantum* verò ad irregularitates ex indebita ordinum susceptione procedentes attinet, hæc breuiter statuenda sunt.
- 12 *Primo*, Qui scienter, vel per ignorantiam crassam, aut affectatam ignorans se esse excommunicatum maiori excommunicatione, vel suspensum, vel interdictum interdicto generali, vel specialia iure, vel ab homine, ordines sacros suscipit, communiter a DD. dicitur esse irregularis, c. 1. de eo qui furtiuè ordines suscep. & c. cum illorum, de sen. excom. Angelica, verbo, Irregularitas, nu. 22. Syluest. verbo, Irregularitas, q. 2. Tabiena, verbo, Irregularitas, q. 2. Quinto, Maiol. lib. 4. ca. 34. num. 3. & 4. Nauar. in Man. c. 27. nu. 241. Mart. Ledesma, 2. 4. q. 26. art. 2. de Irreg. pag. 366. col. 2. Henriquez lib. 14. c. 6. §. 4. Gregor. de Valentia, tomo 4. Disput. 7. q. 19. Puncto 3. §. 5. vers. Secundum delictum. Cosmus Philarchus lib. 4. c. 12. num. 1. Summa Corona tract. de Irreg. num. 20. Tolet. lib. 1. cap. 30. Immo aliqui etiam id docent tam de ordinibus minoribus, quam de maioribus, ut expresse Tabiena vbi supra & Henriquez cit. & Nauar. in Man. c. 27. num. 72. vers. Decimo, & Syluest. verbo, Irreg. q. 13. vers. Tertium, quia iura, & DD. non distinguunt inter ordines maiores, & minores, & de excommunicatione maiori id colligi videtur ex d. c. 1. & c. cum illorum.
- 13 *Dixi*, excommunicationem excommunicatione maiori, quia si excommunicatus minori excommunicatione, recipiat ordines, peccat, cum prohibeatur ab omni Sacramentorum susceptione non tamen fit irregularis, c. si celebrat, de Cle. excom. ministr. & Nauar. in d. cap. 27. nu. 241. & Gregor. de Valentia vbi supra. Immo nec excommunicatus irregularis est ordines sumendo, nisi actum ordinis Sacri exerceat. Dixi, communiter DD. velle non solum excommunicatum maiori, sed etiam suspensum simpliciter aut interdictum simpliciter, aut ab officio, vel a susceptione ordinis, aut talis ordinis, si ipse recipiat fieri irregularem, quæ est susceptione ordinis facti exerceat, videtur actum ordinis facti, cum vestibus & paramentis eius ordinis faciatur, sic enim docent Angelica, & Syluest. verbo, Irreg. q. 2. & Maiol. lib. 4. ca. 34. num. 1. & 2. & Couar. in c. Alma mater, par. 2. §. 3. num. 5. de sent. excom. lib. 6. Hoc tamè exitum esse falsum iam c. 1. de eo qui furtiuè ordines suscep. loquitur solum de excommunicato, non autem de suspensio, vel interdicto, & cap. cum illorum, solum agit de excommunicato ob Clerici percussorem, irregularis autem non ob paritatem rationis, sed solum propter iuræ expressionem incurritur, cas. qui, de sent. excom. lib. 6. & c. 14. latius in materia de suspensione, c. 16. dictum est, suspensus ab ordine non fit irregularis nisi exerceat solemniter actum ordinis facti, ipsa autem ordinis facti susceptione, non semper exercetur solemniter actus ordinis facti, ut ibi expressimus, & ideo sola susceptione ordinis facti in suspensione, vel interdicto, non efficiuntur irregulares, cum id nullo iure sit expressum, & pœna irregularitatis vitæ casum expressum non extenditur, quod expresse docet Henriquez lib. 14. cap. 6. §. 4. Dixi, qui scienter aut per ignorantiam crassam ignorans se excommunicatum maiori ordinis recipit, qualis esset eius, qui sub c. 1. de excommunicatione non compareret eo die, & postea tamen nesciret, se esse excommunicatum, quia ignorantia facti inuincibilis seu probabilis, excusat, ut v. g. si ignoret probabiliter se excommunicatum esse, hæc tamen ignorantiam non habebit, vbi fama, vel rumor fuerit de sua excommunicatione. Ignorantia verò iuris non excusat, hoc est, qui sciens se excommunicatum esse recipit ordines, qui nescit per hanc incurrit irregularitatem, irregularis tamen erit, arg. ca. cum illorum, & DD. ibi, de sent. excomm. Syluest. verbo, Irregularitas, quest. 2. Albertic. verbo, Excommunicatio, 1. col. 4. circa finem. Specul. tit. de dispensat. §. iuxta, versicul. item excommunicatus. Maiol. lib. 4. cap. 34. nu. 5. Corduba, tract. de ignorantia, q. 27.
- 16 *Cum* hoc autem irregulari dispensare potest Episcopus si ingressus Monasterium ibi laudabiliter per aliquod tempus vixerit, ut ex cap. de eo qui furt. ord. suscep. colligitur, & Abbas cum Monachis suis, arg. ca. illorum, de sen. excom. Angelica, verbo, Irregularitas, nu. 22. Syluest. verbo, Irregularitas, q. 2. Post. Concilium verò Trident. Sess. 24. de Reor. cap. 6. si delictum sit occultum, simpliciter poterit Episcopus in foro conscientie dispensare. Tunc autem delictum censetur occultum, quando etiam si sit publica ordinum susceptio, delictum tamen excommunicationis, propter quod indebitè suscipit ordinem, fuerit occultum, prout stylus Pœnitentiariæ obseruat, ex Nauar. in Man. cap. 27. numer. 241.
- 17 *Secundo*, Qui scienter ordinatur ab Episcopo excommunicato maiori excommunicatione, suspensus, vel interdicto, vel depositus, vel degradatus, licet ordines & characterem suscipiat, peccat tamen mortaliter, & est suspensus ab executione susceptorum ordinum & efficitur quodam modo, seu improprie irregularis, Angelica, verbo, Irregularitas, num. 30. Syluest. verbo eod. quest. 7. Tabiena, ver-

Irregularitas, 4. §. Quinto. Sotus, 4. dist. 25. quaest. 1. art. 2. *Martin. Ledesma*. 2. 4. quaest. 26. art. 2. de irreg. pag. 366. *ca. 3. Nau. in Man. cap. 27. num. 241. versic. Quarto. Maio. lib. 2. cap. 25. Henriquez lib. 1. 4. cap. 6. §. 6. Gregor. de Valentia, Tomo 4. Disp. 7. Q. 19. Puncto 3. §. 5. Sebastian. Medic. par. 2. tit. 9. quaest. 5. versic. Sexto. Summa Corona tract. de Irreg. num. 20. Cosmus Philarchus lib. 4. cap. 2. num. 2. Tolet. lib. 1. c. 30. versic. Tertio. post Summam Confess. lib. 3. tit. 22. quaest. 37. Hoc tamen intelligitur iuxta Extrauag. Martini V. quae incipit, *Ad euandam*, de illis Episcopis, qui excommunicatione, suspensione, aut interdictione sunt & tanquam tales nominati denuntiati, aut notorij Clerici peccatores, hos enim solos evitare tenemur. Et eodē modo iurata, quae dicunt in cuti irregularitatem, si quis ordinetur ab Episcopo Simoniaci, heretico, vel schismatico intelligenda sunt de eo, qui est, ut talis nominati denuntiatus, ut Angelica, Syluest. & alij docent. Quod verò talis ordinatus sit sine suscipiat, ex eo probari potest: quia sicut in Repub. ciuili debet esse potestas, quae commune bonum in singulos distribuatur; pari ratione in Ecclesiastica Repub. dandi debet potestas quae bonum spirituale in singula membra secundum diuersos gradus, officia & ministeria distribuatur: Quae potestas confertur Episcopis per Episcopalem consecrationem, cuius potestatis signum in ipso existit, scilicet character quidam, per quem significatur concessa illis potestas in corpus Christi mysticum; Sic uti gignit consecrato semel calice, tam diu manet consecratus, quam diu eius forma perseverat; ita similiter concessa semel Episcopis potestate circa omnia Pontificalia per consecrationem, perpetuo illis potestas illa remanet. Vnde fit ordinem vere suscipi a quocunque Episcopo excommunicato, suspendo, interdictione, deposito, aut degradato, quandoquidem in illo potestas conferendi ordines perseverat. Nec mirum, cum teste S. Augustino tract. 5. in 10. potestas conferendi ordines, & Sacramenta ministrandi, non ex bonitate conferentis, sed ex Christi potestate deperdat; Vnde malitia Ministri sicut potestatem non tollit, ita nec tollit effectum. Id quod certum est in omnibus Sacramentis excepta penitentia; Cum enim ab absoluto Sacramentalis actus sit non solum ordinis Sacerdotalis, sed etiam Iurisdictionis, quam Iurisdictionem ab Ecclesia recipit, ideo cum a praesentis Iurisdictionem hanc collat, resolutionem valde impendere nequit; collatio verò ordinis, actus est solius ordinis, non Iurisdictionis, & proinde non obstante Censura quacunque, ordines conferre poterit. Peccatum tamen, ut diximus sic conferendo, & recipiendo ordines, quia cum Episcopi tales a collatione ordinum suspensi singulos contra Ecclesiae praecipuum conferentes grauius delinquant, sicut etiam qui ab huiusmodi recipit ordines, cum eorum peccato communicet, grauius peccat, & in statu mortalis peccati ad Sacramentum accedit. Quod verò sic ordinatus sit suspensus, & largo modo seu improprie irregularis, ex eo colligitur, quia cum Episcopi tales illorum ordinum executionem non habeant, consequenter nec illam alij conferre poterunt, argum. c. gratia, & cap. statumimus, 1. quaest. 1. & cap. Daibertum, 1. q. 7. & facit Innocentius epist. 1. 8. cap. 3. & refertur in c. Arrianos, 1. quaest. 1. dicens, Clericos ab Arrianis ordinatos non esse recipiendos, scilicet ad ordinum executionem, & communiter tradunt DD. vbi supra.*

10. Potest autem Episcopus cum sic ordinato dispensare, si ignorantia non erat causa, & hoc tam in ordinibus suscipiendis, quam suscipiendis, cum scierit verò sic ordinatis solos Papa, ut colligitur ex c. fina. de ordin. ab Episcopo, qui reuocantur. Epist. Summa Confess. lib. 3. tit. 22. quaest. 37. Angelica, verbo, Irregularitas, num. 30. Syluest. eod. quaest. 7. Naua. & Ledesma. Cosmus Philarchus vbi supra. Et idem dicendum de ordinatis a Simoniacis, cap. statumimus, 2. & cap. si a Simoniacis, 1. q. 1. & etiam de ordinatis ab hereticis, & schismaticis, c. fraternitati, de schismat. Angelica, Syluest. vbi supra qui cum Toletio loco citato recte hoc limitat de hereticis, & schismaticis nominatis, iuxta Concilium Constantiense, & Extrauag. Martini V. *Ad euandam*. *Martin. Ledesma*. Sotus. Nauar. locis cit. & Henriquez lib. 1. 4. cap. 6. §. 7. & communiter DD.

21. Qui verò ab huiusmodi Episcopis ordinatur per se non grauem, & cadentem in virtum constantem, ut excusatur a culpa iuris humani & ab excommunicatione participatis in crimine, ita etiam a pena irregularitatis. sic Goffred. & Host. quos referunt, ac sequuntur Angelica, verbo, Irregularitas, num. 30. Syluest. verbo, eod. q. 7. Tabiena, verbo Irregularitas, 4. §. Quinto. Greg. de Valentia, Tomo 4. Disp. 7. q. 19. Puncto 3. §. 5. Nau. in Man. cap. 27. num. 241. versic. Quarto, & Henriquez lib. 1. 4. ca. 6. §. 6. quicquid Malos lib. 4. ca. 24. num. 2. & c. 25. num. 2. contrarium sentiat. Quibus omnibus addo, si delictum in casibus praecedentibus fuerit occultum, Episcopus per Concilium Trident. Sess. 24. de Reformat. cap. 6. in foro conscientiae dispensare poterit, ut notauit etiam Henriquez lib. 1. 4. cap. 6. §. 7. in fine.

22. Tertio, qui vno, & eodem die omnes ordines Minores, vel vnum ex illis simul cum Subdiaconatu suscipiunt, sunt irregulares, cap. 2. de eo qui fuit ordin. suscep. & a fortiori irregulares erunt, qui plures ordines sacros eodem die suscipiunt, ex cap. fina. tit. eod. Summa Confess. lib. 3. tit. 22. quaest. 15. & q. 16. Greg. de Valentia Tomo 4. disp. 7. q. 19. Puncto 3. §. 5. Sebast. Medic. par. 2. tit. 9. q. 35. versic. Quinto. Summa Corona tract. de Irreg. num. 20. Cosmus Philarchus lib. 4. cap. 12. num. 4. Tolet. lib. 1. cap. 30. Alphons. Viuald. tract. de Suspens. num. 47. Nauar. in Man. l. cap. 27. num. 241. versic. secundo Martin. Ledesma. 2. 4. q. 26. art. 2. de irreg. pag. 366. col. 2. & Angelica, verbo, Irregularitas num. 33. Quod intelligitur, siue hoc faciat vno die verbo, vel fictio, sicut cum quis die Sabbathi fiat Diaconus, & continuatur sabbato, in Dominica mox sequenti initiatur Sacerdos, comparatur enim dies vnus fictus, arg. ca. literas, de tempor. ord. Angelica, vbi supra, & Henriquez lib. 1. 4. cap. 6. §. 5. immo nec licet Mendicantibus virtuosorum privilegiorum duos ordines sacros eodem die suscipere, cum privilegia haec a Conc. Trident. Sess. 23. de Reformat. c. 13. reuocata sint.

23. Multoque magis si Episcopus sub excommunicatione lata sententia suscipere, ne quis simul eos suscipiat, ex violatione censura accipiens illos, est irregularis ex Angel. verbo, Irregularitas, num. 23. Syluest. eod. q. 3. Tolet. lib. 1. cap. 30. & Henriquez lib. 1. 4. cap. 6. §. 5. in fin. In qua irregularitate, quamvis Episcopus quoad usum aliorum ordinum prius susceptorum dispensate poterit, in sic suscipiis tamen, & multo minus, ut ad maiores ascendat, dispensare nequit, nisi Religionem ingredi voluerit, tunc enim non in eius iure, sed auctoritate Papae dispensare valet arg. cap. 1. & ibi glos. in verbo, Misericorditer, & cap. 2. & ibi glos. in verbo, permittas, & cap. 3. & ibi glos. in verbo, Non debet, & in verbo, licentia, de eo qui fuit ordin. suscepit. Angel. & Syluest. vbi supra, alias solus Papa dispensat, ut Cosmus Philarchus lib. 4. cap. 12. num. 4. & Toletus li. 1. instruct. Sacerd. cap. 30. versic. Quarto, notantur, & facit Nau. in Man. cap. 27. num. 241. versic. Secundo, vnde, quod habet Greg. de Valentia, Tomo 4. Disp. 7. q. 19. Puncto 3. §. 5. Episcopum concedere posse usum ordinum sic susceptorum, ut verum sit, iuxta praedictam limitationem scilicet, si Monasterium ingredi veli, intelligi debet. Abbas autem, & superior cum subditis suis dispensare potest ut ad maiores etiam ascendat, ex Angelo, & Syluestro locis citatis, & Maloso lib. 4. cap. 1. num. 2. arg. cap. 2. de eo qui fuit ordin. suscepit.

24. Non est tamen irregularis, qui eodem die omnes quatuor ordines Minores suscipit, arg. cap. 2. & ibi glos. in verbo, Minores, de eo qui fuit ordin. suscepit, & glos. in ca. de eo, in verbo, ad minores, de tempor. ordin. & glos. in c. Innotuit, in verbo, ordines, de eo qui fuit ordin. suscepit. Quia licet prohibeantur simul conferri, committitur tamen iudicio episcopi ingruente necessitate, ex Concilio Trident. Sess. 23. de Reformat. cap. 11. nec imponitur pena irregularitatis suscipiendi illos. Si tamen prohiberet Episcopus ne quis sub poena excommunicationis lata sententiae, omnes, vel plures ordines Minores eodem die suscipiat, ex violatione censura Ecclesiastica illos accipiens irregularis erit, ex glos. in cap. Innotuit, in verbo, ordines, de eo qui fuit ordin. suscepit, licet enim conferre eos possit, si tamen aliquem ad duos

duos Minores, vel plures eodem die promouere nolit, nō compellitur, immo de iure in his etiam interstitia temporum seruanda sunt, cap. in singulis dist. 77. & Conc. Trid. Sess. 23. de Reform. c. 11.

26 An verò excusari possit, qui eodē die suscipit quatuor ordines minores, aut vnum Minorem, & Subdiaconatum, si alicubi esset talis Consuetudo præscripta suscipiendi simul Minores, & Subdiaconatum, dubitant DD. & quidem Maior. lib. 4. cap. 1. num. 1. docet talem Consuetudinem abrogari per Conc. Trid. Sess. 23. de Reform. c. 11. vbi iubet, omnes tam Minores, quam Maiores, seruatim certis temporum interstitijs conferri. Ceterum, consuetudo concedit simul conferri quatuor Minores, immo & cum Minoribus Subdiaconatum, sic Nauar. in Man. cap. 25. num. 71. vers. octauo, & c. 27. num. 241. vers. secundo. Martin. Ledesm. 2. 4. q. 26. art. 2. de Irreg. pag. 366. col. 2. Cosmus Philarchus lib. 4. cap. 12. nu. 4. Vialdus, in d. nu. 47. & Henriquez lib. 14. cap. 6. s. 5. & Nauar. vbi supra citat S. Anton. 3. par. tit. 14. cap. 16. §. 13. qui tamē solum docet consuetudinem facere, vt omnes ordines Minores eodem die conferri possint, quod idem docet Syluest. verbo ordo, 2. q. 7. vers. Tertium, non autem id docent de Minoribus, & Subdiaconatu, quamuis, vt diximus, id verum sit, solet enim Episcopus sexta conferre tonsuram, & Minores, ne præ multitudine impediatur sequenti Sabbatho, in quo ipsidem, & alij conferre Subdiaconatum, aut Maiores, in quo seruatur ius antiquum, cap. 2. de eo qui furt. ord. suscep. cui non derogat Trid. Sess. 23. de Refor. c. 11. vt Nauar. in d. c. 25. num. 71. Henriquez lib. 14. cap. 6. s. 5. in annot. litera C. & Alphons. Viald. in Candelabro pa. 1. de Sacram. ordinis, n. 39. & Fr. Hieronymus a Sorbo in Compendio priuilegiorum Mendicantium, verbo, ordines facti, in annot. tradunt, si quidem per Concilium Trid. consuetudines antiquæ non tolluntur, nisi quando id expresse declarat, vt Sess. 23. de Refor. c. 6. & cap. 9.

27 Quarto, Qui ordinatur ab Episcopo, qui loco, & dignitati renunciauit, est irregularis, cap. 1. de ord. ab Episc. qui renunc. Episc. Immo qui sic ordinatus est etiam cum licentia sui superioris, sciens, aut scire debens eius renuntiationem, est irregularis, quod intelligitur de ordinibus factis, ex Summa Confess. lib. 3. tit. 2. q. 26. Angelica, verbo, irregularitas, num. 31. Syluest. verbo, eod. q. 8. Nauar. in Man. cap. 27. num. 241. vers. Tertio. Martin. Ledesm. 2. 4. q. 26. art. 2. de Irreg. pag. 366. col. 2. Soto 4. d. 25. q. 1. art. 3. post Conclus. 4. Maior. lib. 4. cap. 10. num. 5. & 6. Summa Corona trac. de Irreg. num. 20. Greg. de Valentia, tomo 4. Disp. 7. quest. 19. puncto 3. §. 5. Cosmus Philarchus, lib. 4. c. 12. num. 3. Sebast. Medices, par. 2. tit. 9. quest. 35. vers. sexto. Tolerus lib. 1. c. 30. & Henriquez lib. 14. ca. 6. §. 6. secus autem si ordinetur tantum Minoribus, quia etiam non Episcopi Minoribus conferunt, vt probatur cap. Abbatibus, de priuileg. lib. 6. & ibi glo. in verbo, Quasi Episcopalis. Quoad verò ordines Sacros, cum eo qui ignoranter, non ignorantia crassa eos suscepit, Episcopus dispensare potest, cū scienter recipiente eos, solum Papa, si vero ordinetur ab eo qui solum loco renunciauit, non autem dignitati, quia sic remanet Episcopus, si ex licentia superioris, aut Episcopi sui proprii quis ab eo recepit ordines, non est irregularis, si verò non intercesserit proprii Episcopi licentia, sit irregularis, cap. 1. de ord. ab Episc. qui renunc. Episcopat.

28 Quinto, Qui aliquo sacro ordine ante legitimam ætatem, vel extra tempora Canonica, vel absque literis dimissorijs ordinatur, ipso facto suspensus est ab executione ordinum sic susceptorum, quod si vitur ordine suscepto, irregularis efficitur, vt habetur in Extr. Pij II. quæ incipit, Cum ex sacrorum. Et idem hodie per Bullam Sixti V. quæ incipit, Sanctum & salutare, de ordine minori sic suscepto, dicendum est: sed hæc Constitutio per aliam Clementis VIII. posteriorem Bullam ad terminos sacrorum Canonum, & prædictæ Constitutionis Pij II. Cum ex sacrorum, 29 reducta est; Tēpora verò Canonica statuta, sunt quatuor tempora, Sabbathum ante Dominicam Passionis & Sabbathum Sancti, c. ordinationes, distin. 73. & cap. de eo autem, de temp. ordin. literas autem dimissorias nemo nisi 30 proprius Episcopus, seu prælatus concedere potest.

Proprius autem Episcopus dicitur,

Primo, Episcopus originis;

Secundo, Episcopus beneficij;

Tertio, Episcopus domicilij, vt colligitur ex c. cum nul-

lus, de temp. ord. lib. 6. vnde Prælatus inferioris huiusmodi Reuerentes non nisi ex priuilegio concedere possunt. Immo nec Capitula Ecclesiarum infra annum a die vacationis, non obstant quacunque consuetudine, vel priuilegio in contrarium eas concedere possunt, ex Tride. Sess. 7. de Reform. cap. 10. quod etiam locum habet in eo qui succedit in locum Episcopi; aliter & capitulum interdicitur, & suspenditur succedens, ordinatus autem a beneficio, & ordine ad beneplacitum futuri prælatis suspensus est, ex Conc. Trid. Sess. 7. de Reform. cap. 10. & Sess. 23. de Refor. c. 11.

32 Quibus addo episcopos nihil posse pro literis dimissorias accipere, nec directè, nec indirectè, aliter potius gratias. 33 mas cōtra Simoniacos latas incurrun; Notarij vero Episcoporum si nullam habeant constitutum salarium, decimam tantum vnus aurei partem pro labore accipere poterunt, ex Conc. Trid. Sess. 23. de Reform. cap. 11.

34 Quod si queratur, An si quis ordinatur sine literis dimissorias proprijs Episcopi, sed tamen cum eius licentia, suspensus, vel irregularis sit? Respondetur saltem in foro conscientie non esse. Cuius rei ratio est: quia Concilium Trid. vbi supra, vult, vt quis ordinetur, vel cum literis dimissorias, vel de licentia proprii Episcopi, & prælatis; de qua re plura legi poterunt apud Maior. lib. 4. c. 5. & c. 20. & 21.

35 Quod si Sedes Episcopalis ultra annum vacauerit, aut quis ratione obtenti, vel obtinendi beneficii arctatus sit ad ordines suscipiendos, his quidem duobus casibus capitulum, vel singulares ordinari succedentes Dimissorias iudicè concedere possunt ex Conc. Trid. Sess. 7. de Refor. c. 10. Quibus Maior. vbi supra c. 5. num. 5. & c. 20. num. 9. addit tertium casum quando scilicet Sedes Apostolica vacauerit, tunc enim probabile est succedentes in Iurisdictione non prohiberi concedere Dimissorias, cum de ea sede Conc. Trid. vbi supra non loquatur, saluo semper de dis Apostolica iudicio.

36 Quoad dispensationem autem huius irregularitatis semel incurse, aduertendum est, quod si sic ordinatus antiquam a prædicta suspensione absoluerit, celebrauerit, et in ordine sacro ministraverit, erit irregularis & a solo Papa dispensari potest, vt communiter tradunt auctores Nauar. in Man. c. 25. nu. 70. Ant. de Corduba, in Summa, q. 144. & Alphons. Viald. par. 1. tract. de Sacram. ord. num. 37. & alij, de qua re legenda sunt quæ diximus lib. 4. c. 14. num. 11. si tamen delictum fuerit occultum, tam in dicta suspensione, quā in irregularitate inde secuta, poterit Episcopus per se, vel per Vicarium ad hoc specialiter deputatum dispensare, ex Conc. Trid. Sess. 24. de Reform. cap. 6. Nec obstat Constitutio nona Sixti V. quæ incipit, Sanctum & salutare, in qua statutum fuit, vt etiam si delictum occultum esset, Episcopus, per Decreta Concilij Tridentini nec ab illa suspensione absolueret, nec super tali irregularitate dispensare posset: quia hæc tanquam nimis rigida, & dura, per aliam posteriorem Clementis Pape VIII. Bullam, quæ incipit, Romanum Pontificem decet, quam in fine libri 4. posuimus, ad dispositionem decretorum facti Tridentini Concilij reducta est.

37 Sexto, Qui furtiue, id est, ignorante, nec examine Episcopo, aut approbante se ordinationi ingerit, & ordinem accipit, irregularis seu potius suspensus est, cap. 1. de eo qui furt. ord. suscep. Summa Confess. lib. 3. tit. 22. q. 15. Summa Corona, tract. de Irreg. num. 19. vers. Tertio. Maior. lib. 4. c. 8. & c. 9. & Henriquez lib. 14. cap. 6. §. 5. & ita nec ordinibus prius susceptis, aut eo ordine sic accepto vituperit, nec ad superiores ascendere permittitur, arg. c. innovat, de eo qui furt. ordin. suscep. Summa Confess. de nota. ordin. q. 13. & seq. Maior. vbi supra. In hac autem re adhibenda est distinctio; si enim Episcopus prius in generali approbatorum multitudinem, aut forte mutato nomine, alicuius approbati nomē acceperit, sit excommunicatus, nec intendendo eum ordinare, & quis ita furtiue accedat ad ordinationem, verè ordinatur, cum adit materia, & for-

ma, nec deest sufficiens intentio, dum enim in particulari facto ignoret Episcopus cum defectum ordinandi, recedente censetur a conditione posita in generali, & habet intentionem absolute applicatam huic, quæ intentio satis est ad ordinem, sic tamen ordinatus irregularis est, nec in ordine suscipiendi potest sine dispensatione Papæ, nisi ad Religionem transierit voluerit, tunc enim Episcopus cum eo dispensare valet, arg. cap. fina. de eo qui furt. ordin. suscep. Si verò Episcopus excommunicationem non præmisit, cum ipsis Episcopis simpliciter dispensare poterit, & idem de Abbate dicendum est, vt patet ex cap. 1. & 3. de eo qui furt. ord. suscep. & Angel. verbo, Irreg. num. 23. Syluest. eod. q. 3. Bernard. Diaz in Pract. Crimin. Canon. c. 21. Maiol. lib. 4. c. 8. semper autem habebit locum caput 6. Sess. 24. de Refor. Conc. Trid. quando delictum erit occultum, vt scilicet Episcopus in foro conscientia dispenset. Quod licet olim verum fuit, hodie tamen post Bullam Sixti V. incip. *Santum & salutare*; nec Episcopus, nec Abbas dispensare valet. Quæ tamen Sixti V. Bulla, per aliam posteriorem Clementis VIII. quæ in fine libri 4. posuimus, quoad hanc causam, iustis de causis reuocata est. Quæ omnia locum habent etiam in Regularibus, qui ab Episcopo examinant, & approbati debent ex Concil. Trid. Sess. 23. de Refor. cap. 12. non obstantibus literis dimissorijs suorum prelatorum, quæ ab ordinatore recognosci debent, alioquin furtive se ingerentes ordinationi sunt irregulares, argum. c. fina. de eo qui furt. ord. suscep. Et tam in secularibus, quàm in regularibus faciendum est examen & ab eo, qui dimissoria concedit, si ordinandus sit præsens & ab eo qui ordinatur, si sit absens, vt constat ex Conc. Trident. Sess. 23. de Refor. c. 3. & 7. & c. si Episcopus, de præb. lib. 6. Maiol. lib. 4. cap. 9. num. 5.

Septimo, Quicumque per saltum siue scienter, siue ignoranter omisso aliquo ordine intermedio superiorem suscipiunt, vel ex laico immediate fit presbiter, sunt irregulares, seu suspensi ab executione ordinis suscepti, & indigent dispensatione, vt in susceptis ministrant, omisiu suppleant & ad altiores promoueantur, c. vnico, de Cleric. per saltum, promotus, & facit c. sollicitudo, dist. 52. Syluest. verbo, Irregularitas, q. 11. Host. in Summa, tit. de Cleric. per saltum promotus, §. 1. Bernard. Diaz, in Pract. Crimin. Canon. cap. 20. Nauar. in Man. cap. 27. num. 242. vers. Sexto. Martin. Ledesma. 24. quæst. 26. ar. 2. de Irreg. pag. 366. col. 3. Sotus 4. dist. 15. quæst. 1. art. 3. post Conclus. 4. §. Tertius. Sebast. Medicis par. 2. tit. 9. q. 3. vers. Septimo. Alphons. Viuald. tract. de Suspens. nu. 48. Summa Corona tract. de Irreg. num. 19. vers. Tertio. Greg. de Valentia Tomo 4. Disp. 7. q. 19. puncto 3. §. 5. Cosmus Philiarth. lib. 4. cap. 12. num. 5. Tho. Zerula in praxi Episcopali par. 1. in verbo Dimissoria, §. 3. & 4. par. 2. verbo Irregularitas, dub. 3. Maio. lib. 4. cap. 12. num. 1. & 2. Henriquez lib. 14. c. 6. §. 3. Vnde, non bene locuti sunt Archid. in d. c. sollicitudo, dist. 52. Angel. verbo, Irregularitas, num. 36. Tabiena, verbo, Irreg. 4. §. Secundo, Conclus. quinta. dicentes talem non esse suspensum ipso facto, nec esse irregularem nisi actu suspendatur, & deinde ministret; Nam vt alij DD. citati tradunt, & colligitur ex d. c. vnico, de Cler. per salt. promot. committitur Episcopus dispensatio circa eos qui in suscepto indubitate ordine ministraverunt, vnde ipso iure sic promoti per saltum suspensi erant.

Circa dispensationem verò vt colligi potest ex Concil. Trident. Sess. 23. de Reform. c. 14. si non administravit in ordine superiori recepto per saltum, Episcopus dispensare potest, vt ordinem prætermisum suo tempore recipiat, quæ suppletio ordinis, aut ritus omisi, fieri debet per tempora ordinum, & cum solita solemnitate, c. 1. de Sacram. non iterand. ex Henriquez vbi supra & etiam vt ad ordinem superiorem ascendat, quamuis delictum esset publicum, & vt in ordine prætermisum, ac etiam per saltum suscepto ministret; quicquid Thomas Zerula vbi supra, dub. 3. velis, Episcopum dispensare non posse, si delictum esset publicum; cum enim Concilium Trid. vbi supra, cap. 14. non distinguat inter publicum, & occultum, sed absolute facultatem ei tribuat, vt cum eo, dispenset, qui in or-

dine superiori per saltum suscepto non ministraverit, nec nos distinguere debemus, maxime cum res hæc fauorabilis sit, & ideo potius amplianda quam restringenda, arg. c. odia, de reg. iur. lib. 6. Si verò dispensatione non obtenta ministraverit, siue in suscepto maiori, siue in prætermisum inferiori, solus Papa dispensabit, scilicet ad maiorem ordinem suscipiendum, cum enim existens suspensus ministraverit, factus est irregularis, c. cum medicinalis, de sent. excomm. lib. 6. id quod licet Nauar. in Man. cap. 37. numer. 242. vers. Sexto. solum procedere velit, quando id scienter fecit, Maiolus tamen lib. 4. de Irreg. cap. 1. num. 2. id etiam verum esse putat, quando ignoranter fecerit, quandoquidem Concilium eo loci absolute docet Episcopum dispensare non posse cum eo, qui sic per saltum promotus ministraverit, nulla facta distinctione de administrante scienter, vel ignoranter; & fauet Syluest. verbo, dispensatio, quæst. 10. vers. Secundo. & verbo, Irregularitas, c. 11. Ceterum, vt rectè docet Thomas Zerula vbi supra, & tadem fatetur Maiolus, si irregularitas hæc ex delicto occulto processerit, Episcopus cum eo dispensare poterit virtute capituli 6. Conc. Trid. Sess. 24. de Refor. Ad utendum verò accepto, siue scienter, siue ignoranter ministraverit Episcopus dispensat, sicut etiam vt prætermisum suscipiat, vt præfati auctores testantur. Habet autem præfati Concilij Decretum Sess. 23. cap. 14. de Reform. non solum locum in omissione ordinum Minorum, sed etiam Maiorum, prout Congregatio Cardin. 1588. respondit, & nos lib. 4. cap. 14. num. 26. diximus. Quæ omnia procedunt solum secundum iura antiqua, nam per nouam Bullam seu constitutionem Sixti V. quæ incip. *Santum & salutare*. sub anno incarnationis Dominicæ Millesimo quingentesimo octuagesimo octauo, Nonis Ianuarij, psonæ sic delinquentes & ordinati a reatibus & excessibus præfatis absolui, præterquam in mortis articulo, aut cum ijs super irregularitate exinde contracta, etiam si crimen penitus occultum fuerit, ab alio quam a Romano Pontifice dispenseari non possunt. Sed vt diximus, rigorem huius Bullæ Clemens Papa VIII. in alia sua Constitutione posteriori, quæ incipit, *Romanum Pontificem decet*, pro sua solita Clementia, & pietate paterna temperauit, & in hac parte ad dispositionem Decretorum Sacri Tridentini Concilij reduxit.

41. Adde tamen, Episcopum per saltum promotum, qui scilicet omisso ordine Diaconatus, presbiter factus est & Episcopus consecratur, fieri irregularem, & suspensum a collatione ordinis omisi; quod si omisso Sacerdotij ordine Episcopus consecratur, nullum ordinem sacrum conferre potest, sicut neque aliqua eorum, quæ Pontificalia dicuntur, exercere, cum status & ordo Episcopalis fundamentum habeat in ipso ordine Sacerdotali ex Maiolo lib. 4. ca. 12. num. 3. Syluest. verbo, ordo, 2. quæst. 1. & ordo, 5. quæst. 5. Raym. in tit. de form. consecrat. vers. Quid si Clericus, vbi ait omnes DD. ferè idem sentire Pisanella, verbo, ordinatus, 2. §. 2. quicquid Host. Gessied. & Panorm. in c. vnico, de Cler. per salt. promotus, & Canonistæ falsè dicant Consecrationem Episcopalem valere sine Sacerdotio, quam opinionem Theologi communiter damnant, & refellunt.

42. An verò irregularis sit, qui omisso Sacramento Confirmationis ordinem suscepit? Respondetur non esse, quicquid Maiol. lib. 4. ca. 12. num. 9. contrarium dicat, propter Conc. Trid. Sess. 23. de Refor. c. 4. Ceterum, quamuis peccent mortaliter, ob d. cap. 4. non tamen ibi, aut alibi apud DD. habetur mentio huius irregularitatis. Adde, quod nec iure Diuino, nec Ecclesiastico, vt ait Sot. 4. d. 7. artic. 8. in fine, est præceptum suscipiendi hoc Sacramentum; nõ Ecclesiasticum, arg. c. Spiritus sanctus, de Consecr. dist. 5. Nõ Diuinum, sic enim Ecclesia non diceret fideles non teneri ex aliquo præcepto, sic Sotus vbi supra, & S. Thom. 4. d. 7. quæst. 1. art. 1. quæstiuicula 2. & part. 3. quæst. 7. 2. art. 1. ad tertium, & ar. 8. ad quartum, Adrianus in 4. in materia de Confirm. arti. 1. Victoria in Summa. num. 47. Angel. verbo, Confirmationis Sacramentum, num. 1. Richard. 4. d. 7. art. 12. Nauar. in Sum. cap. 22. num. 9. Henriquez lib. 14. ca. 6. §. 3. Suarez in 3. par. 5. Thom. Disput. 38. Sect. 1. vide etiam

etiam S. Thom. in addit. 3. par. quaest. 35. artic. 4. Plura de his Suspensionibus, & Irregularitatibus legi possunt in tractatu de Suspensione, cap. 12. 13. 14. & 15. nunc haec breuiter attingisse sufficiat.

De Irregularitate, quae contrahitur ex delicto, cui iure annexa est infamia. Cap. XI.

S Y M M A R I U M.

- 1 Infamia, quare homines ab ordinum susceptione, vel executione excludit.
- 2 Infames quinam censendi.
- 3 Infamia triplex est, alia, iuris alia facti; tertia canonica; & quid unaquaeque sit.
- 4 Infamia, & a iure, & ab homine ob delictum imponi potest.
- 5 Infamis, & infamatus quis censendus, & qualiter haec duo inter se differant.
- 6 Infames siue iure civili, siue canonico effecti, irregulares sunt.
- 7 Infames ex proprio delicto quinam censendi.
- 8 Infames ex crimine alieno quinam sint.
- 9 Infames ex officijs, & obligatione quinam dicendi.
- 10 Duellum committentes, tam de iure, quam de facto, infames sunt.
- 11 Raptores mulierum perpetuo infames sunt.
- 12 Infamia omnis baptismo tollitur, & quare.
- 13 Infamiam omnem Papa tollere potest.
- 14 Infamis factus a iudice, a quo in pristinum restitui possit.
- 15 Infamia quaecumque siue iuris civilis, siue iuris canonici, a Papa tolli potest.
- 16 Infamia facti, non nisi per factum omnino contrarium tollitur.
- 17 Infamatus, seu in iudicio publice accusatus, per canonice criminis purgationem in integrum restituitur.
- 18 Infamia canonica, per cordis contritionem, absque ulla dispensatione tollitur.
- 19 Penitentia publica irregularitatem inducit, & quae huius sit ratio.
- 20 Penitentia triplex olim in usu fuit in ecclesia, scilicet, secreta; publica; & publica & solemnis.
- 21 Blasphemis quanam pena imposita sint.

Inter alia multa delicta, ob quae merito homines ab Ecclesiasticis ordinibus suscipiendis, & susceptis arceri solent, est infamia, ut notat DD. in c. accedens, de accusat. & c. accusatum, de Simonia, & c. Qui in aliquo. distin. 51. Ratio est: Quia ut in Reg. Infamibus, de Regul. iur. li. 6. habetur, *infamibus porta dignitatum patere non debent*; ordo autem Ecclesiasticus honor, & dignitas est, cap. 1. de oblig. ad ratiocinia, & c. admittuntur, dist. 54. & l. officiales, C. de Episcop. & Cleric. cum etiam infames iure civili a dignitatibus temporalibus repellantur, C. de dignit. leg. 2. lib. 12. & c. inter dilectos, de excess. praelat.

2 Infames autem dicuntur in hac materia, quorum nomen mortibus, & vita est reprobatum; sicut econuerso fama est illaeste dignitatis status, vita ac moribus comprobatus, & in nihilo diminutus. glo. in c. vestra, in verbo, Notorium, de cohob. Cler. & mulier. & glof. in c. infames, §. porro, in verbo, infamia, 3. quaest. 7. ff. de var. & extraord. cognit. l. cognitionum, §. existimatio. Summistia, in verbo, Infamia. S. Ant. 3. par. tit. 29. de Irregul. c. 6 in fine. quae fama definitio Theologis quibusdam non placet, de qua re alibi differendum erit.

3 Infamia vero triplex est, vna dicitur *infamia iuris*, alia *facti*; tertia vero *Canonica* vocatur.

Infamia iuris est, cum quis committit delictum, cui a iure imposita est infamia, & per sententiam condemnatur, aut in iudicio reus ipse crimen illud confessus est. cap. Qui in aliquo. dist. 51.

Infamia facti est, cum quis committit delictum, vel factum ita manifestum, ut apud homines bonos, & graues reputetur infamis omnipotens, de accusat. Distinguuntur autem infamia facti ab infamia iuris, quod infamia iuris incurritur propter delictum, cui ex ipso iure per sententiam infamia imponitur & reus vel conuincitur in iudicio, vel confitetur, Infamia vero facti incurritur propter delictum, aut, factum quod apud homines graues, & bonos infame censetur. Vnde infamia iuris requirit sententiam condemnationis; in fama vero facti non requirit sententiam in iudicio, sed solum, ut delictum, vel factum sit publicum, seu notorium.

Infamia canonica incurritur ob quodcumque crimen mortale, argum. capit. omnes vero, 6. quaest. 1. & 3. 2. 9. §. 1. praecipuum.

4 *Rursus* infamia duplex est, vel enim est inflata a iure, vel a iudice; Infamia a iure incurritur ob delictum, quod a iure infamia ponitur, Infamia vero a iudice incurritur propter delictum, quod per sententiam iudicis infamia ponitur. Vnde, si quis incidit in delictum, cui a iure imposita est infamia, & illud delictum sit in iure probatum, & per sententiam condemnatum, tunc ille dicitur infamis in iure. Si vero incidit in delictum, cui a iure non est imposita infamia, sed a iudice, nimirum supremo, qualis est Imperator, Rex, vel Princeps, imponitur infamia, (Princeps enim supremus sicut constituit leges imponens infamiam, ita forte potest sententiam punientem infamia delictum, cui alias a iure infamia non est imposita) tunc reus ille dicitur infamis a iure.

5 *Sciendum* praeterea est, aliud esse, aliquem *infamatum* esse, aliud autem esse *infamem* Infamis dicitur, cum cum in quod incidit aliquis, vel est confessus in iudicio, vel de eo conuictus quis est, vel est notorium in ciuitate, vel collegio, vel vicinia, vel loco, vel est a iudice tanquam infame punitum, & damnatum. *Infamatus* autem dicitur, cum quis est publice accusatus de aliquo crimine infami, sed nondum est, vel conuictus illius criminis, vel crimen illud confessus, nec crimen illud notorium est notorietate facti.

6 *Praeterea*, infamia iuris alia est iuris Canonici, alia iuris Civilis; *Infames iuris Civilis*, siue per sententiam irrogatur, siue ipso facto contrahatur, nisi restituti fuerint in integrum ab illo qui potest, sunt ipso iure irregulares & prauati actibus legitimis; & repelluntur non solum ab ordinum susceptione sed etiam ab accusatione, & restitutione, etiam post peractam penitentiam de illo crimine, pro quo facti sunt infames. Cuius ratio est: quia ea propter quae iura Civilia & Canonica concorditer iudicant aliquem esse infamem, reddunt eum opprobriosum, & vilem in reputatione hominum, quamuis egerit penitentiam. Vnde in c. inter dilectos, de excess. praelat. dicitur, *Personis omnibus & indignis porta dignitatis patere non debent*, ex Rich. 4. dist. 2. §. art. 6. q. 1. Summa Astensis par. 2. lib. 6. tit. 27. q. 1. Angelica, verbo, infamia, num. 8. & verbo, Irregularitas, num. 29. Sylu. verbo, Infamia, q. 5. & verbo, Irregularitas, q. 6. Maiol. lib. 3. c. 1. num. 3. *Infames iuris Canonici* etiam irregulares sunt & denique infames facti, pari ratione repelluntur ab ordinibus, ut praefati auctores testantur, & colligitur ex c. infames, 6. q. 1. Quae vero personae infames sint, habetur in d. c. infames, 6. q. 1. & ff. de ijs qui notantur infam. per multas leges, & praesertim l. 1.

7 *Infames* vero multipliciter existunt in iure, tum ex facto & delicto proprio; tum ex delicto & infamia patetum; tum etiam aliquando absque delicto, ex officio infami, aut statu & obligatione hominis.

Ex delicto proprio infames sunt, prout colligi potest ex cap. infames, 3. q. 7. & cap. infames, 6. quaest. 1. & c. illibitatem causa & q. & alij capit. iuris, sequentes; Qui operas suas locarunt ad pugnam cum belijs in arena; Item qui